

Bilag II

BKI nr 91 af 12/09/1996 Gældende
Offentliggørelsesdato: 25-09-1996
Udenrigsministeriet

Oversigt (indholdsfortegnelse)

- Kapitel 1 Ydelser efter dansk lovgivning
- Kapitel 2 Ydelser efter israelsk lovgivning

Den fulde tekst

Bekendtgørelse af overenskomst af 3. juli 1995 med Israel om social sikring

Den 3. juli 1995 er der i Jerusalem indgået en overenskomst mellem

Danmark og Israel om social sikring.

Overenskomsten har følgende ordlyd:

KONVENTION

MELLEM

KONGERIGET DANMARK

OG

STATEN ISRAEL

OM

SOCIAL SIKRING Kongeriget Danmarks regering og Staten Israels regering,

der har besluttet at samarbejde på socialsikringsområdet,

har vedtaget at indgå en konvention med dette formål, og

er blevet enige om følgende:

AFSNIT I

DEFINITIONER OG ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

1. I denne konvention betyder

- a) »kontraherende stat« Kongeriget Danmark eller Staten Israel, alt efter sammenhængen;
- b) »område« i relation til Kongeriget Danmark dets nationale område med undtagelse af Grønland og Færøerne, og i relation til Staten Israel dennes område;
- c) »lovgivning« de gældende love, anordninger og administrative bestemmelser, der er nævnt i artikel 2, alt efter sammenhængen;
- d) »kompetent myndighed« i relation til Kongeriget Danmark, Socialministeren, og i relation til Staten Israel, Arbejds- og Socialministeren;
- e) »kompetente institutioner« de institutioner, som det påhviler at udrede ydelser i henhold til den gældende lovgivning;
- f) »bopæl« lovligt etableret sædvanligt opholdssted;
- g) »ophold« midlertidigt ophold;
- h) »arbejdstager«

i relation til Kongeriget Danmark,

- for tiden for 1. september 1977 enhver person beskæftiget i en arbejdsgivers tjeneste, der var omfattet af lovgivningen om arbejdsulykker og erhvervssygdomme;

- for tiden efter 1. september 1977 enhver person beskæftiget i en arbejdsgivers tjeneste, der er omfattet af lovgivningen om Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP);

i relation til Staten Israel,

enhver person, der er tillagt denne betydning i den nationale lovgivning nævnt i artikel 2;

- i) »selvstændige erhvervsdrivende«

i relation til Kongeriget Danmark, enhver person, der har ret til ydelser i henhold til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel på grundlag af anden erhvervsindtægt end lønindtægt;

i relation til Staten Israel, enhver person, der er tillagt denne betydning i den nationale lovgivning nævnt i artikel 2;

- j) »forsikringsperioder« bidragsperioder, der i den lovgivning, efter hvilken de er tilbagelagt, betegnes eller anerkendes som forsikringsperioder, samt alle dermed ligestillede perioder, for så vidt de efter denne lovgivning anses for ligestillet med forsikringsperioder;
- k) »beskæftigelsesperioder« perioder, der i den lovgivning, efter hvilken de er tilbagelagt, betegnes eller anerkendes som beskæftigelsesperioder, samt alle dermed ligestillede perioder, for så vidt de efter denne lovgivning anses for ligestillet med beskæftigelsesperioder;
- l) »bopælsperioder« perioder, der i den lovgivning, efter hvilken de er tilbagelagt eller anses som tilbagelagt, betegnes eller anerkendes som bopælsperioder;
- m) »ydelser« og »pensioner« samtlige ydelser og pensioner, herunder alle dele deraf i henhold til den gældende lovgivning, reguleringstillæg og andre tillæg medmindre andet er bestemt i denne konvention, samt de ydelser i form af kapitalbeløb, der kan træde i stedet for pensioner;
- n) »familiemedlem« et familiemedlem i henhold til lovgivningen i den kontraherende stat på hvis territorium den kompetente institution, som skal betale den tildelte ydelse, er hjemmehørende;

2. Andre vendinger, ord og udtryk, som benyttes i denne konvention, har den betydning, der tillægges dem i den pågældende lovgivning.

Artikel 2

Denne konvention finder anvendelse

- i relation til Kongeriget Danmark på lovgivningen om:

- a) offentlig sygesikring;
- b) sygehusvæsenet;
- c) svangerskabshygiejne og fødselshjælp;
- d) dagpenge ved sygdom eller fødsel;
- e) forsikring mod følger af arbejdsskade;
- f) børnefamilieydelse og børnetilskud;
- g) social pension;
- h) arbejdsmarkedets tillægspension (ATP);

- i relation til Staten Israel på Den Nationale Forsikringslov (lovbekendtgørelse)

5728-1968, for så vidt den finder anvendelse på de følgende områder:

- a) alders- og efterladteforsikring;
- b) invalideforsikring;
- c) forsikring mod følger af arbejdsskade;
- d) moderskabsforsikring;
- e) børneforsikring.

Artikel 3

1. Denne konvention finder anvendelse på alle love og administrative bestemmelser, der ændrer eller supplerer den i artikel 2 i denne konvention anførte lovgivning.

2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 finder denne konvention kun anvendelse på love eller administrative bestemmelser om nye grene af den sociale sikring, såfremt der opnås enighed herom mellem de kontraherende stater.

3. Denne konvention omfatter ikke lovgivning, ifølge hvilken den i artikel 2 anførte lovgivning udstrækkes til nye grupper af berettigede, såfremt den kompetente myndighed i den pågældende kontraherende stat træffer denne beslutning og giver meddelelse herom inden 6 måneder efter bekendtgørelsen af lovgivningen, som nævnt i artikel 30, c.

Artikel 4

Enhver person, der i henhold til bestemmelserne i artiklerne 7, 8, 9 og 10 i denne konvention er omfattet af lovgivningen i en kontraherende stat, skal have samme rettigheder og pligter i henhold til den nævnte lovgivning som statens egne statsborgere i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit III-VI i denne konvention.

Artikel 5

Medmindre andet er bestemt i denne konvention, kan en ydelse, hvortil der er erhvervet ret efter en af parternes lovgivning eller efter denne konventions bestemmelser, ikke nedsættes, ændres, stilles i bero, inddrages eller beslaglægges som følge af, at den berettigede har bopæl eller ophold på den anden kontraherende parts område, og at ydelsen skal udbetales på den anden kontraherende parts område.

Artikel 6

En kontraherende stats lovbestemmelser om nedsættelse, midlertidig standsning eller bortfald af ydelser i tilfælde af sammenfald med andre ydelser eller anden indtægt kan gores gældende, selvom retten til ydelserne er erhvervet i henhold til den anden kontraherende stats lovgivning, eller indtægterne stammer fra den anden kontraherende stats område.

Denne regel finder dog ikke anvendelse, såfremt den pågældende modtager ydelser af samme art ved invaliditet, alderdom, dødsfald (pensioner) eller arbejdsskade og erhvervssygdom, der fastsættes af institutionerne i begge kontraherende stater i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention.

AFSNIT II

LOVGIVNING DER SKAL ANVENDES

Artikel 7

1. Statsborgere i en af de kontraherende stater er, når de har bopæl på den anden kontraherende stats område, omfattet af denne stats i artikel 2 i denne konventions omhandlede lovgivning, eller, når det drejer sig om de i artikel 2 omhandlede forsikringsordninger, som ikke er afhængig af bopæl, af lovgivningen i den kontraherende stat på hvis område han er beskæftiget, på de i den nævnte lovgivning fastsatte vilkår.

2. Denne artikels stk. 1 finder tilsvarende anvendelse i relation til flygtninge i henhold til konventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retstilling og den tilhørende protokol af 31. januar 1967, og i relation til statsløse personer i henhold til konventionen af 28. september 1954 om statsløse personers retsstilling.

Artikel 8

1. Fra den almindelige regel i artikel 7 gælder følgende undtagelser:

- a) En arbejdstager, der har bopæl på en kontraherende stats område og er beskæftiget af en virksomhed, der har hjemsted eller hovedsæde på denne stats område, og som af nævnte virksomhed udsendes til den anden kontraherende stats område for der midlertidigt at udføre et arbejde for den nævnte virksomheds regning, er fortsat omfattet af den førstnævnte stats lovgivning i de første to år af hans ophold på den sidstnævnte stats område.

Dersom varigheden af det arbejde, der skal udføres på den anden kontraherende stats område, på grund af uforudseelige omstændigheder kommer til at overstige to år, er den pågældende fortsat omfattet af lovgivningen i den førstnævnte stat, indtil arbejdet er afsluttet, forudsat at de kompetente myndigheder i begge de kontraherende stater har meddelt deres samtykke hertil. Begæring om sådant samtykke skal indgives inden udløbet af den første to-års periode.

- b) Rejsende personale beskæftiget af transportvirksomheder eller flyveselskaber med hjemsted eller hovedsæde på en af de kontraherende staters område, og som udfører arbejde på den anden kontraherende stats område, er omfattet af lovgivningen i den førstnævnte stat.
- c) Besætningen på et skib og andre personer, der er beskæftiget om bord på et skib, er omfattet af lovgivningen i den kontraherende stat, hvis flag skibet fører. Såfremt der i forbindelse med lastning, losning og reparation af eller vagt om bord på et skib, der fører den ene kontraherende stats flag, under skibets ophold i den anden kontraherende stats område beskæftiges en på sidstnævnte stats område bosat arbejdstager, er han eller hun omfattet af sidstnævnte stats lovgivning.
- d) For Israels vedkommende finder første sætning i ovennævnte punkt c) også anvendelse for et skib, der fører et tredje lands flag, men som har en besætning, der lønnes af en virksomhed, der har sit hovedsæde i Israel, eller af en person med bopæl i Israel.

2. Bestemmelserne i stk. 1, a) og b) finder tilsvarende anvendelse i relation til ledsagende familiemedlemmer for så vidt de ikke i kraft af deres beskæftigelse er berettigede til ydelser i henhold til lovgivningen i det land, hvor de opholder sig.

Artikel 9

1. Denne konvention påvirker ikke bestemmelserne i Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser eller de almindelige principper i folkeretten om konsulære privilegier og immuniteter med hensyn til den i artikel 2 omfattede lovgivning.

2. Bestemmelserne i artikel 8, a) finder uden tidsmæssig begrænsning anvendelse for regerings- og andre offentligt ansatte samt deres ledsagende familiemedlemmer, når de er udsendt til den anden kontraherende stats område.

Artikel 10

De to kontraherende staters kompetente myndigheder kan ved aftale gennemføre yderligere undtagelser fra reglerne i artiklerne 7, 8 og 9 til fordel for bestemte personer eller persongrupper.

AFSNIT III**FØDSEL OG BARSELSDAGPENGE***Artikel 11*

1. En kvinde, der i henhold til den ene kontraherende stats lovgivning er forsikret med hensyn til hospitalsbehandling i tilfælde af fødsel, har under midlertidigt ophold på den anden kontraherende stats område ret til den tilsvarende ydelse i henhold til denne stats lovgivning.

2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse for en kvinde, som rejser fra det ene land til det andet med det særlige formål at modtage en sådan ydelse.

Artikel 12

1. Ved fastsættelse af retten til barselsdagpenge for en person, der har tilbagelagt forsikringsperioder på mindst 8 uger i henhold til den ene kontraherende stats lovgivning, medregnes om fornødent de forsikringsperioder, denne person tidligere har tilbagelagt i henhold til den anden kontraherende stats lovgivning, som om disse perioder var tilbagelagt i henhold til førstnævnte kontraherende stats lovgivning.

2. Ved beregning af ydelser i overensstemmelse med stk. 1, skal kun den indkomst tages i betragtning, som er indtjent i den kontraherende stat, som betaler ydelserne.

AFSNIT IV**ARBEJDSKADER OG ERHVERVSSYGDOMME***Artikel 13*

1. Retten til ydelser i anledning af en arbejdsskade bestemmes efter lovgivningen i den kontraherende stat, hvis lovgivning den forsikrede var omfattet af på det tidspunkt, da arbejdsskaden indtraf, jf. denne konventions artikler 7, 8, 9 og 10.

2. Såfremt en person er ramt af en arbejdsskade, der omfattes af lovgivningen i den ene af de kontraherende stater, og den pågældende senere rammes af en arbejdsskade, som omfattes af lovgivningen i den anden kontraherende stat, skal den kompetente institution i sidstnævnte stat ved fastsættelse af den pågældendes invaliditetsgrad efter denne stats lovgivning tage den tidligere tilskadekomst i betragtning, som om denne var omfattet af lovgivningen i sidstnævnte stat. Den kompetente institution i sidstnævnte stat er dog kun pligtig at udrede ydelser for den senere opståede arbejdsskade, og efter de regler der er fastsat i den for den nævnte institution gældende lovgivning.

Artikel 14

1. Ydelser i anledning af en erhvervssygdom tilkendes efter lovgivningen i den kontraherende stat, som den forsikrede var omfattet af på det tidspunkt, da den pågældende var beskæftiget ved et arbejde, der må antages at have forårsaget denne sygdom, selvom sygdommen først er blevet lægeligt konstateret på den anden kontraherende stats område.

2. Har den forsikrede på begge de kontraherende staters områder været beskæftiget ved et arbejde, der må antages at have forårsaget den pågældende sygdom, skal alene lovgivningen i den kontraherende stat på hvis område den pågældende senest var beskæftiget ved et sådant arbejde forinden sygdommen blev lægeligt konstateret, finde anvendelse, og i den forbindelse skal enhver udforelse af et sådant arbejde i den anden kontraherende stat tages med i betragtning. I sager, hvor den omhandlede sygdom imidlertid klart må henføres til en beskæftigelse ved et arbejde af den nævnte art, som den pågældende har haft på den anden kontraherende stats område, skal kun sidstnævnte stats lovgivning finde anvendelse.

Artikel 15

I tilfælde af forværring af en erhvervssygdom, for hvilken en dansk eller israelsk statsborger har modtaget eller modtager ydelser i henhold til en kontraherende stats lovgivning, gælder følgende regler:

- a) såfremt modtageren ikke efter den første udbetaling af ydelser har haft en sådan beskæftigelse under den anden kontraherende stats lovgivning, der må antages at kunne forårsage eller forværre den pågældende sygdom, påhviler det den kompetente institution i den første kontraherende stat at afholde de med ydelserne forbundne udgifter under hensyntagen til den indtrådte forværring, efter den for institutionen gældende lovgivning;
- b) såfremt modtageren efter den første udbetaling af ydelser har haft en sådan beskæftigelse under den anden kontraherende stats lovgivning, der må antages at kunne forårsage eller forværre den pågældende sygdom, påhviler det den kompetente institution i den første kontraherende stat at afholde de med ydelserne forbundne udgifter uden hensyntagen til den indtrådte forværring, efter den for institutionen gældende lovgivning. Den kompetente institution i den anden kontraherende stat yder modtageren et tillæg, hvis størrelse bestemmes efter den for institutionen gældende

lovgivning og svarer til forskellen mellem de ydelser, som tilkommer den pågældende efter den indtrådte forværring og det beløb, som ville have tilkommet den pågældende for forværringen indtrådte, hvis den omhandlede sygdom var pådraget under denne stats lovgivning.

Artikel 16

1. Når en person, som i henhold til artikel 8, 9, og 10 er forsikret under den ene kontraherende stats lovgivning, har behov for akut sygdomsbehandling som følge af en arbejdsskade på den anden kontraherende stats område, skal en sådan sygdomsbehandling ydes af den anden kontraherende stats forsikringsinstitution i henhold til dennes lovgivning.

2. Omkostningerne til den i stk. 1 nævnte akutte sygdomsbehandling betales af den forsikringsinstitution, som yder den.

AFSNIT V

FAMILIEYDELSER

Artikel 17

Et barn, der har bopæl på dansk område, og hvis far eller mor er israelsk statsborger med bopæl på dansk område, har ret til børnefamilieydelse og børnetilskud efter dansk lovgivning på samme vilkår som gælder for danske statsborgere, jf. dog artikel 18.

Artikel 18

Børn af enker og enkemænd, der er israelske statsborgere, samt forældrelose børn af israelske statsborgere, har, når børnene har bopæl på dansk område, ret til særligt børnetilskud efter dansk lovgivning efter samme regler, som gælder for sådanne børn af danske statsborgere, forudsat at barnet eller en af dets forældre har haft bopæl på dansk område i mindst 6 måneder, og at den afdøde far og/eller mor på tidspunktet for dødsfaldet havde bopæl på dansk område.

Artikel 19

Et barn, der har bopæl på israelsk område, og hvis far eller mor er dansk statsborger med bopæl på israelsk område, har ret til familieydelse efter israelsk lovgivning på samme vilkår som gælder for israelske statsborgere.

Artikel 20

I tilfælde, hvor der i forhold til samme barn samtidigt er ret til familieydelse efter begge de kontraherende staters lovgivning, skal udbetaling af familieydelse kun kunne kræves i den kontraherende stat, hvor barnet overvejende opholder sig.

AFSNIT VI

YDELSER VED ALDERDOM,

TIL EFTERLADTE, VED INVALIDITET

OG FORTIDSPENSION

Kapitel 1

Ydelser efter dansk lovgivning

Alders- og fortidspensioner

Artikel 21

1. Israelske statsborgere har ret til fortidspension på betingelse af, at de i den optjeningsperiode, der gælder efter Lov om Social Pension, har været fysisk og psykisk i stand til at udøve et normalt erhverv i en sammenhængende bopælsperiode på ikke under 12 måneder på dansk område.

2. Retten til fortidspension på grund af sociale forhold er for israelske statsborgere betinget af, at de har haft fast bopæl på dansk område i mindst 12 måneder umiddelbart forud for tidspunktet for indgivelse af ansøgningen om pension, og at behovet for pension opstod, mens de havde bopæl på dansk område.

3. Uanset andre bestemmelser i denne konvention, skal kravet i Lov om Social Pension om bopæl i Danmark for at få tildelt fortidspension på grund af sociale forhold, også gælde for danske statsborgere med bopæl i Israel.

Artikel 22

1. Udbetaling af social pension til en israelsk statsborger med bopæl på israelsk område kan kun ske, hvis vedkommende i den optjeningsperiode, der gælder efter Lov om Social Pension, har været beskæftiget på dansk område i mindst 12 måneder som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende.

2. Selvom betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, udbetales en social pension, der er tilkendt en israelsk statsborger, dog fortsat også efter han er flyttet til israelsk område, forudsat at vedkommende i den optjeningsperiode, der gælder efter Lov om Social Pension, har haft fast bopæl på dansk område i mindst 10 år, hvoraf mindst 5 år ligger umiddelbart forud for ansøgningen om pension.

Artikel 23

Ved anvendelse af artikel 22, stk. 1, gælder følgende:

- a) når et medlem af Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) har betalt medlemsbidrag i et år, skal vedkommende anses for at have tilbagelagt en beskæftigelsesperiode på 12 måneder på dansk område;
- b) hvis en person godtgør, at han eller hun har været beskæftiget på dansk område i en periode forud for 1. april 1964, medregnes denne periode også;
- c) hvis en person godtgør, at han eller hun var selvstændig erhvervsdrivende på dansk område i en periode, medregnes denne periode også.

Artikel 24

1. Uanset bestemmelserne i artikel 22 udbetales følgende tillæg og ydelser efter Lov om Social Pension kun til en kontraherende parts statsborgere bosat uden for dansk område i det omfang, det er fastsat i loven:

- a) pensionstillæg
- b) personligt tillæg
- c) bistandstillæg
- d) plejetillæg
- e) invaliditetsydelse.

2. Når en person, som ikke er dansk statsborger, er tilkendt dansk fortidspension, kan pensionen ikke forhojes som følge af forværring af invaliditeten, hvis pensionisten har bopæl udenfor dansk område.

Artikel 25

Bestemmelserne i Lov om Social Pension, om at opholdsperioder i udlandet sidestilles med bopæl på dansk område ved opgørelsen af bopælstid, gælder, uanset bestemmelserne i artikel 4, kun for danske statsborgere.

Artikel 26

De særlige bestemmelser i den danske lovgivning om udenlandske arbejdstageres medlemskab af Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) gælder, uanset bestemmelserne i artikel 4, for israelske arbejdstagere beskæftiget på dansk område.

Begravelseshjælp

Artikel 27

I tilfælde, hvor en israelsk statsborger dør mens han har bopæl i Danmark, er boet berettiget til begravelseshjælp i henhold til dansk lovgivning, forudsat at den afdøde var omfattet af den danske sygesikring.

Kapitel 2

Ydelser efter israelsk lovgivning

Alderdom og efterladte

Artikel 28

1. I tilfælde, hvor en statsborger fra en af de kontraherende parter eller en person omfattet af denne konventions artikel 7, stk.2, har været forsikret i Israel i mindst 36 måneder, heraf 12 måneder som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, men ikke har tilstrækkelige israelske forsikringsperioder, der berettiger til en alderspension, skal bopælsperioder i henhold til dansk lovgivning tages i betragtning, for så vidt de ikke er sammenfaldende med israelske forsikringsperioder. Bopælsperioder i henhold til dansk lovgivning for 1. april 1954 medregnes ikke.

2. I tilfælde, hvor modtageren bliver berettiget til ydelsen ved sammenlægning af forsikringsperioder i henhold til begge de kontraherende parters lovgivning, skal den kompetente israelske forsikringsinstitution fastsætte ydelsen på følgende måde:

- a) Den israelske ydelse, som skal betales til en person, der opfylder de nødvendige forsikringsperioder i henhold til israelsk lovgivning, skal betragtes som et teoretisk beløb.
- b) På grundlag af ovennævnte teoretiske beløb, beregner forsikringsinstitutionen den del af ydelsen, der skal betales, som forholdet mellem længden af israelske forsikringsperioder, som personen har fuldført i henhold til israelsk lovgivning, og den af personen samlede fuldførte forsikringsperiode i henhold til begge kontraherende parters lovgivning.

3. En forudsætning for opnåelse af ret til alderspension er, at modtageren har haft bopæl i Israel eller Danmark umiddelbart forud for begæringen om alderspension.

4. En forudsætning for opnåelse af ret til pension til efterladte er, at modtageren og den afdøde havde bopæl i Israel eller i Danmark på dødstidspunktet, og forudsat at den afdøde havde haft fast bopæl i Israel i mindst 5 år inden for de seneste 10 år umiddelbart forud for ansøgningen om pensionen, eller at den afdøde modtog alderspension umiddelbart forud for sin død.

5. Erhvervsuddannelse og kontantydelse til enker og forældrelose vil kun kunne udbetales til personer omfattet af stk. 1, hvis de har bopæl i Israel, og så længe de er faktisk tilstedeværende i Israel.

6. Begravelseshjælp kan ikke udbetales for en person, som dør udenfor Israel og som ikke havde bopæl i Israel på dødsdagen.

Invaliditet

Artikel 29

1. En person, der er omfattet af denne konvention, er berettiget til en ydelse ved invaliditet, hvis den pågældende har været forsikret som bosiddende i Israel i mindst 12 på hinanden følgende måneder umiddelbart forud for invalideringen, og forudsat at den pågældende har været fysisk og mentalt i stand til at udføre normal beskæftigelse i en sammenhængende bopælsperiode på ikke under 12 måneder på israelsk område.

2. Særlige serviceydelser til handicappede personer, kontantydelse til en forsikret persons handicappede børn, erhvervsmæssig revalidering af en handicappet person, erhvervsuddannelse og kontantydelse til pågældendes ægtefælle, ydes hvis den pågældende har bopæl i Israel, og så længe han er faktisk tilstedeværende i Israel.

3. En af denne konvention omfattet person, som har bopæl udenfor Israel, og som er berettiget til en israelsk invalidepension, skal fortsat modtage den tildelte pension, selvom der sker en stigning i invaliditetsgraden som følge af en forværring af invaliditeten eller ved en ny invalidering i udlandet.

AFSNIT VII

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 30

De kompetente myndigheder i de to kontraherende stater, eller myndigheder udpeget af disse, skal

- a) indgå den fornødne administrative aftale med henblik på anvendelsen af denne konvention;
- b) meddele hinanden alle oplysninger om foranstaltninger, de har truffet med henblik på anvendelsen af denne konvention;
- c) meddele hinanden alle oplysninger om ændringer i deres lovgivning, der kan berøre anvendelsen af denne konvention;
- d) i den forannævnte administrative aftale udpege kontaktorganer med henblik på at lette gennemførelsen af denne konvention.

Artikel 31

Med henblik på anvendelsen af denne konvention

- a) skal de kontraherende staters kompetente myndigheder og institutioner yde gensidig bistand og forholde sig, som de ville gøre, hvis der var tale om deres egen lovgivning. Sådan gensidig administrativ bistand ydes som regel vederlagsfrit af de nævnte myndigheder og institutioner;
- b) kan de kontraherende staters myndigheder og institutioner forhandle direkte med hinanden samt med de pågældende personer eller deres befuldmægtigede. Ved sådan forhandling anvendes det engelske sprog;
- c) kan de kontraherende staters myndigheder, institutioner, nævn og domstole ikke afvise begæringer eller andre dokumenter, der forelægges dem med den begrundelse, at de er affattet på den anden kontraherende stats sprog.

Artikel 32

1. Enhver i en kontraherende stats lovgivning hjemlet fritagelse for eller nedsættelse af afgifter, stempel-, rets- eller registreringsgebyrer for akter eller dokumenter, der kan kræves fremlagt i henhold til en kontraherende stats lovgivning, skal udstrækkes til også at omfatte tilsvarende akter eller dokumenter, der kan kræves fremlagt i henhold til den anden kontraherende stats lovgivning eller i henhold til denne konvention.

2. Attester, dokumenter og akter af enhver art, der kan kræves fremlagt i forbindelse med anvendelsen af denne konvention, er fritaget for bekræftelse eller legalisering af diplomatiske eller konsulære myndigheder.

Artikel 33

Begæringer om ydelser ved alderdom, invaliditet eller til efterladte, om fortidspension, om pensioner og ydelse i anledning af arbejdsulykker og erhvervssygdomme samt om ydelser ved dødsfald (begravelseshjælp) indgives i overensstemmelse med bestemmelserne i den administrative aftale, der skal indgås i medfør af artikel 30.

Artikel 34

Begæringer, erklæringer, anke eller anmodning om genoptagelse, der i medfør af en kontraherende stats lovgivning skal være fremsat overfor en myndighed, institution, nævn eller domstol i den pågældende stat inden en bestemt frist, skal anses for rettidigt indgivet, såfremt de inden for samme frist er indgivet til en tilsvarende myndighed, institution, nævn eller domstol i den anden kontraherende stat. I så fald skal den myndighed, institution, nævn eller domstol, der har modtaget nævnte begæringer, erklæringer, anke eller anmodning om genoptagelse, straks oversende dem, enten direkte, eller gennem de kompetente myndigheder i de pågældende stater, til den kompetente myndighed, institution, nævn eller domstol i den førstnævnte stat. Datoen for indgivelse af disse begæringer, erklæringer, anke eller anmodning om genoptagelse til en myndighed, institution, nævn eller domstol i den anden kontraherende stat skal anses for at være datoen for deres indgivelse til den kompetente myndighed, institution, nævn eller domstol, der skal behandle den.

Artikel 35

I den administrative aftale, der skal indgås i medfør af artikel 30, fastsættes regler om

- a) foretagelse af de i en kontraherende stats lovgivning foreskrevne lægeundersøgelser og administrative kontrolforanstaltninger i tilfælde, hvor en person, der ansøger om en ydelse efter den pågældende stats lovgivning, eller en person, der modtager en ydelse efter den pågældende stats lovgivning, har bopæl eller ophold på den anden kontraherende stats område;
- b) udbetaling af ydelse til personer, der har bopæl eller ophold i en anden kontraherende stat end den, på hvis område den forpligtede institution er beliggende.

Artikel 36

1. Betaling i henhold til denne konvention kan lovligt foretages i den udbetalende kontraherende stats valuta.

2. Ved iværksættelse af valutarestriktioner fra den ene af de kontraherende parter side, tager de to regeringer øjeblikkeligt og i fællesskab skridt til at sikre overførsel af de nødvendige pengebeløb mellem deres områder med henblik på at opfylde denne konvention.

Artikel 37

1. Såfremt en forsikringsinstitution på en af de kontraherende staters område har udbetalt et forskudsbeløb, kan et beløb, som fremkommer for den samme periode som forskudsbeløbet efter den anden kontraherende stats lovgivning, tilbageholdes. Såfremt en forsikringsinstitution i en af de kontraherende stater har udbetalt en for stor ydelse i en periode, hvor en forsikringsinstitution i den anden kontraherende stat skulle betale en modsvarende ydelse, kan det overskydende beløb ligeledes tilbageholdes.

2. Det forudbetalte eller overskydende beløb skal fratrækkes godtgørelse, der vedrører samme periode og som udbetales efterfølgende. Såfremt der ikke er en sådan efterfølgende betaling, eller hvis denne betaling ikke er tilstrækkelig til den nødvendige modregning, kan fuld modregning eller reduktion for det resterende beløb foretages i den løbende betaling af ydelser, dog på en sådan måde og med de begrænsninger, som er fastlagt i lovgivningen hos den kontraherende stat, der skal foretage modregningen.

Artikel 38

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal bestræbe sig for ved fælles overenskomst at bilægge enhver uoverensstemmelse, der måtte opstå i forbindelse med anvendelsen af denne konvention.

2. Såfremt en sådan uoverensstemmelse ikke bliver bilagt ved overenskomst, kan uoverensstemmelsen efter anmodning fra hver af de kontraherende parter overgives til en voldgiftsret, hvis sammensætning og procedure fastsættes af de kontraherende parter.

3. Begge de kontraherende stater forpligter sig til at efterleve og gennemføre voldgiftsrettens beslutninger.

AFSNIT VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER OG

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 39

1. Denne konvention begrundet ikke ret til betaling af ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for dens ikrafttræden.

2. Enhver forsikringsperiode og dermedigestillet periode og enhver beskæftigelses- eller bopælsperiode, der er tilbagelagt efter en kontraherende stats lovgivning forud for denne konventions ikrafttræden, skal tages i betragtning ved afgørelsen af ret til ydelser efter denne konvention. Uanset denne bestemmelse skal bopælsperioder tilbagelagt efter dansk lovgivning forud for den 1. april 1957 ikke tages i betragtning ved beregning af størrelsen af sociale pensioner, der i henhold til dansk lovgivning skal betales til israelske statsborgere med bopæl på israelsk område; bopælsperioder fuldstændt efter israelsk lovgivning forud for den 1. april 1954 tages ikke i betragtning ved beregning af ydelser i henhold til israelsk lovgivning, der skal betales til danske statsborgere med bopæl på dansk område.

3. Rettigheder kan erhverves i medfør af denne konvention, selvom de vedrører en sikringsbegivenhed, der er indtruffet forud for datoen for konventionens ikrafttræden, jf. dog bestemmelsen i stk. 2.

4. Enhver ydelse, som på grund af den pågældendes nationalitet eller bopæl på den anden kontraherende stats område ikke har været fastsat, eller hvis udbetaling har været stillet i bero, skal på den pågældendes begæring fastsættes eller udbetales på ny fra datoen for denne konventions ikrafttræden, medmindre tidligere anerkendte rettigheder har givet anledning til udbetaling af en kapitalydelse. I tilfælde, hvor en kontraherende stats lovgivning ikke kræver, at der skal fremsættes begæring om udbetaling af en ydelse, skal ydelsen udredes, uden at den pågældende fremsætter begæring herom.

5. Ved modtagelse af en begæring, genberegnes ydelser tildelt forud for ikrafttrædelsen af denne konvention i overensstemmelse med bestemmelserne i konventionen. Sådanne ydelser kan også genberegnes uden begæring er fremsat. Denne genberegning må ikke medføre en reduktion af ydelsen.

6. Såfremt den i stk. 4 og 5 omhandlede begæring fremsættes inden udlobet af to år fra datoen for denne konventions ikrafttræden, erhverves rettigheder i medfør af denne konvention med virkning fra nævnte dato. Fremsættes den i stk. 4 og 5 omhandlede begæring efter udlobet af to år fra datoen for denne konventions ikrafttræden, erhverves de rettigheder, som ikke er bortfaldet eller forældet, fra tidspunktet for begæringens fremsættelse, bortset fra tilfælde hvor der gælder mere favorable bestemmelser i henhold til en af de kontraherende staters lovgivning.

Artikel 40

1. Denne konvention er indgået for en ubegrænset periode fra ikrafttrædelsesdatoen, som fastsættes af de kontraherende stater ved udveksling af skrivelser efter gennemførelse af deres respektive forfatningsmæssige procedurer, der er nødvendige for, at konventionen kan træde i kraft. Konventionen træder i kraft på den første dag i den anden måned efter datoen for den sidste underretning.

2. Konventionen kan opsiges ved den ene kontraherende stats underretning af den anden kontraherende stat. Konventionen ophører med at være i kraft den 31. december efter mindst 12 måneder fra underretningsdatoen.

3. Opsigelse af konventionen berører ikke rettigheder, der er erhvervet i medfør af dens bestemmelser. Spørgsmål vedrørende adgangen til at opnå fremtidige ydelser på grundlag af rettigheder, der er under erhvervelse på det tidspunkt, da konventionen efter opsigelse træder ud af kraft, skal afgøres ved særlig aftale.

Til bekræftelse af foranstående har undertegnede, der dertil er behørigt bemyndiget af deres regeringer, underskrevet denne konvention.

Udfærdiget den 3. juli 1995 i Jerusalem i tre eksemplarer på henholdsvis engelsk, dansk og hebraisk, hvilke tekster skal have samme gyldighed.

For Kongeriget Danmarks

regering

Jakob Rytter

For Staten Israels

regering

Shimon Peres

Overenskomsten, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, trådte i medfør af Artikel 40, stk. 1, i kraft den 1. april 1996.

Udenrigsministeriet, den 12. september 1996

Niels Helveg Petersen

Officielle noter

Ingen

VEJ nr 19050 af 25/03/1996 Gældende
Offentliggørelsesdato: 01-10-1997
Beskæftigelsesministeriet

Den fulde tekst

Vejledning om konvention mellem Danmark og Israel om social sikring

INDHOLD

Indledning	Pkt. 1.
ALMINDELIGE BESTEMMELSER - DEFINITIONER	
Område	2.
Lovgivning	3.
Personkreds	4.
Ligebehandling	5.
HVILKET LANDS LOVGIVNING FINDER ANVENDELSE	
Hovedregel	6.
Undtagelser	7.
Udsendte arbejdstagere	8.
Forlængelse af udsendelsen	9.
Transportarbejdere	10.
Søfolk mfl.	11.
Offentligt ansatte	12.
Familiemedlemmer	13.
Diplomater mfl.	14.
Aftaler	15.
DE ENKELTE YDELSER	
Pensioner	16.
Ydelser efter dansk lovgivning	
Israelske statsborgere med bopæl i Danmark	17.
Israelske statsborgere med bopæl i Israel	18.
Forhøjelse af fortidspension	19.
Danske statsborgere med bopæl i Israel	20.
Forskellige bestemmelser om	

udbetaling af dansk pension	21.
Opgørelse af beskæftigelsesperioder	22.
Forholdet til pensionslovens § 8	23.
Bopælsperioder før 1. april 1957	24.
Behandling af ansøgning om pension	25.
Ansøgning om israelsk pension fra en person, der bor i Danmark	26.
Ansøgning om dansk pension fra en person, der bor i Israel	27.
Ydelser efter lov om ATP	28.
Ydelser ved fødsel	
Naturalydelser	29.
Kontantydelser	30.
Familieydelser	
Bornefamilieydelse, ordinært og ekstra børnetilskud	31.
Særligt børnetilskud	32.
Ophold i andet land end beskæftigelseslandet mv.	33.
Ydelser ved arbejdsskade og erhvervssygdomme	
Generelle bestemmelser	34.
Akut sygdomsbehandling	35.
Anden sygdomsbehandling	36.
Begravelseshjælp	37.
OVERGANGSREGLER OG FORSKELLIGE BESTEMMELSER	
Overgangsbestemmelser	38.
Udbetaling af ydelser	39.
Tilbageholdelse af ydelser	40.
Administration og klageadgang	41.

INDLEDNING

1. Der er den 3. juli 1995 indgået en konvention om social sikring mellem Danmark og Israel. Konventionen træder i kraft den 1. april 1996.

Ved konventionen er der indgået aftale om koordinering af anvendelse af de to landes lovgivning om social sikring inden for de lovområder, som konventionen vedrører.

Konventionen sikrer, at de personer, som omfattes af konventionen, bliver omfattet af lovgivningen i de to lande på lige vilkår, med mindre andet bestemmes i særlige regler herom.

Konventionen giver bedre muligheder for tilkendelse og udbetaling af pension, der er optjent ret til i de to lande, når der er bopæl i et af landene.

Der er til konventionen indgået en administrativ aftale om gennemførelse af konventionen. Den administrative aftale træder i kraft samtidig med konventionen. Konventionen og den administrative aftale er optrykt som bilag til denne vejledning.

Desuden er der udarbejdet en blanketsamling, som skal anvendes ved administration af konventionen. En oversigt over blanketterne og deres anvendelse er optrykt som bilag.

ALMINDELIGE BESTEMMELSER - DEFINITIONER - KONVENTIONENS AFSNIT I

Område - Konventionens art. 1, bogstav b)

2. Konventionen anvendes inden for dansk og israelsk område.

Ved dansk område forstås efter konventionen Danmark med undtagelse af Grønland og Færøerne.

Ved israelsk område forstås Staten Israels territorium.

Lovgivning - Konventionens art. 2

3. Konventionen finder for Danmarks vedkommende anvendelse på lovgivningen om:

- a. Offentlig sygesikring
- b. Sygehusvæsenet
- c. Svangerskabshygiejne og fødselshjælp
- d. Dagpenge ved sygdom eller fødsel
- e. Arbejdsskadeforsikring
- f. Børnetilskud og børnefamilieydelse
- g. Social pension
- h. Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP)

Personkreds

4. Konventionen gælder for personer, der er statsborgere i Danmark eller Israel, og for familiemedlemmer og efterladte, der har afledede rettigheder efter en dansk eller israelsk statsborger, uanset disse familiemedlemmers statsborgerskab.

Konventionen gælder - medmindre andet er bestemt - desuden for flygtninge og statsløse, der har bopæl i et af de to lande.

Ligebehandling - Konventionens art. 4

5. Som udgangspunkt gælder der efter konventionen et almindeligt princip om ligebehandling af statsborgere, flygtninge og statsløse i de to lande ved anvendelse af den del af landenes lovgivning, som er omfattet af konventionen.

HVILKET LANDS LOVGIVNING FINDER ANVENDELSE - KONVENTIONENS AFSNIT II

6. Konventionens afsnit II indeholder bestemmelser om, hvilken af de to landes lovgivning om social sikring en person skal være omfattet af i en given situation.

Hovedregel - Konventionens art. 7, stk. 1

7. Som hovedregel er en person omfattet af lovgivningen i det land, hvor pågældende har bopæl, eller når det drejer sig om socialforsikringsordninger, som ikke er afhængige af bopæl, af lovgivningen i det land, hvor pågældende er beskæftiget, enten som arbejdstager eller som selvstændig erhvervsdrivende. Bestemmelsen gælder som udgangspunkt, selv om personens bopæl eller arbejdsgiverens hjemsted er i det andet land.

Undtagelser

Udsendte arbejdstagere - Konventionens art. 8, bogstav a) - Administrativ aftale art. 4, stk. 1

8. Arbejdstagere, der af en arbejdsgiver med hjemsted i et land bliver udsendt fra dette land til midlertidigt at udføre beskæftigelse i det andet land for arbejdsgiverens regning, forbliver omfattet af lovgivningen i det land, de udsendes fra i indtil 2 år efter udsendelsen.

Til dokumentation af udsendelsesforholdet anvendes en blanket, DK-IL 101. For Danmarks vedkommende attesteres den af Direktoratet for Social Sikring og Bistand. En israelsk udstationeringsblanket skal forevises de sociale myndigheder i opholdskommunen og ATP.

Forlængelse af udsendelsen - Konventionens art. 8, bogstav a) - Administrativ aftale art. 4, stk. 4

9. Hvis varigheden af det arbejde, som en arbejdstager er udsendt til at varetage, af uforudsete årsager kommer til at overstige 2 år, kan landenes myndigheder give samtykke til, at arbejdstageren forbliver omfattet af udsenderlandets lovgivning, indtil arbejdet er afsluttet.

Ansøgning om at forblive omfattet af dansk lovgivning under uforudset forlængelse af en udsendelsesperiode indgives til Direktoratet for Social Sikring og Bistand. Ansøgningen skal indgives inden udlobet af den oprindelige udsendelsesperiode på 2 år.

Samtykke indføres i blanket DK-IL 101.

Transportarbejdere - Konventionens art. 8, bogstav b)

10. Arbejdstagere, der hører til det rejsende personale i transportvirksomheder eller luftfartsselskaber med hjemsted i det ene land, forbliver omfattet af dette lands lovgivning ved beskæftigelse i det andet land, uafhængig af beskæftigelsens varighed.

Sofolk mfl. - Konventionens art. 8, bogstav c)

11. Personer, der er beskæftiget på et skib, der fører et af landenes flag, er omfattet af flaglandets lovgivning.

Personer, der har bopæl på et af landenes område, og som er beskæftiget ved lastning, losning, reparation eller vagt om bord på et skib, der fører et af landenes flag, og som har ophold på det andet lands område, er ved denne beskæftigelse fortsat omfattet af lovgivningen i det land, hvor de har bopæl.

Det betyder, at personer, der er omfattet af konventionen, og som har bopæl i Danmark, fortsat er omfattet af dansk lovgivning, når de midlertidigt er beskæftiget ved losning, lastning, reparation eller vagt ombord på et israelsk skib under skibets ophold i dansk havn eller danske farvande i øvrigt.

Offentligt ansatte - Konventionens art. 9, stk. 2

12. Arbejdstagere, som er beskæftiget af en offentlig arbejdsgiver, og som er udsendt til beskæftigelse på det andet lands område, er under hele beskæftigelsesperioden omfattet af udsenderlandets lovgivning uden tidsbegrænsning.

Familiemedlemmer - Konventionens art. 8, stk. 2

13. Medfølgende ægtefæller og børn af udstationerede arbejdstagere og rejsende personale i transportvirksomheder eller luftfartsselskaber er omfattet af lovgivningen i udsenderlandet, forudsat at de ikke selv bliver beskæftiget i opholdslandet.

Diplomater mfl. - Konventionens art. 9, stk. 1

14. Konventionen berører ikke personer, der efter Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser eller efter de almindelige principper i folkeretten har særlige privilegier og immuniteter med hensyn til den lovgivning, som er omfattet af konventionen.

Det betyder, at den fritagelse for at være omfattet af værtslandets lovgivning om social sikring, som gælder efter Wienerkonventionen mv., fortsat finder anvendelse for diplomater mfl., der af Danmark eller Israel udsendes til disse landes repræsentationer i det andet land.

Aftaler - Konventionens art. 10 - Administrativ aftale art. 4, stk. 4

15. Der kan ved aftale mellem de to lande gøres undtagelser fra den generelle bestemmelse om, hvilket lands lovgivning der finder anvendelse, og fra bestemmelserne i konventionens art. 7. Ansøgning herom skal i Danmark indgives til Direktoratet for Social Sikring og Bistand, som, såfremt der findes grundlag for at give tilladelsen, indhenter samtykke fra den kompetente israelske myndighed.

Denne bestemmelse vil fx kunne anvendes ved udstationering, hvor det på forhånd ligger fast, at udsendelsesperioden overstiger 2 år. Efter dansk praksis gives der normalt tilladelse til at forblive omfattet af dansk lovgivning ved udsendelse i op til 3 år.

Som dokumentation for hvilket lands lovgivning, der finder anvendelse, udstedes blanket DK-IL 101.

DE ENKELTE YDELSER

Pensioner - Konventionens afsnit VI

16. Konventionens ligebehandlingsprincip giver lige ret til dansk og israelsk pension for danske og israelske statsborgere med bopæl i et af de to lande, med mindre andet er bestemt i de enkelte artikler i konventionen.

Ydelser efter dansk lovgivning

Israelske statsborgere med bopæl i Danmark - Konventionens

art. 21, stk. 1 og 2

17. For israelske statsborgere gælder en række særlige betingelse for ret til dansk pension.

Israelske statsborgere med bopæl i Danmark har ret til folkepension på samme betingelser som danske statsborgere. Dette betyder, at en israelsk statsborger opnår ret til dansk folkepension, hvis pågældende har boet i mindst 3 år i Danmark mellem det fyldte 15. og det fyldte 67. år.

Der er ligeledes ret til fortidspension efter samme regler som for danske statsborgere. Det er dog en betingelse, at pågældende mellem det 15. og det 67. år har haft fast bopæl i Danmark i en sammenhængende periode på mindst 12 måneder og i denne periode har været fysisk og psykisk i stand til at udøve normalt erhverv.

Retten til fortidspension på grund af sociale forhold er yderligere betinget af, at vedkommende har haft fast bopæl i Danmark i mindst 12 måneder umiddelbart for ansøgningens indgivelse, og at behovet for pension opstod, mens vedkommende havde bopæl i Danmark.

Israelske statsborgere med bopæl i Israel - Konventionens art. 22

18. En israelsk statsborger med bopæl i Israel kan få udbetalt folkepension og fortidspension, når vedkommende

har været beskæftiget i Danmark i mindst 12 måneder som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende i optjeningsperioden, dvs. mellem det 15. og det 67. år, se herom pkt. 22,

eller

har fået tilkendt pension i Danmark og har haft fast bopæl i Danmark i optjeningsperioden i mindst 10 år, heraf mindst 5 år umiddelbart forud for ansøgningens indgivelse.

Retten til pension til personer med et års beskæftigelse i Danmark gælder både retten til at få tilkendt pension under bopæl i Israel og retten til at modtage en allerede tilkendt pension fra Danmark til Israel. De personer, der ikke opfylder betingelsen om et års beskæftigelse i Danmark, kan derimod kun få udbetalt en dansk pension i Israel, hvis pensionen er tilkendt under bopæl i Danmark.

Forhøjelse af fortidspension - Konventionens art. 24, stk. 2

19. Israelske statsborgere, der modtager dansk fortidspension, og som har bopæl i Israel, har ikke ret til at få tilkendt en højere fortidspension. Dette gælder også for israelske statsborgere, der opfylder konventionens betingelser for at få tilkendt fortidspension under bopæl i Israel.

Danske statsborgere med bopæl i Israel - Konventionens art. 5

og 21, stk. 3

20. Danske statsborgere, der har bopæl i Israel, har ret til at få tilkendt og udbetalt folkepension og fortidspension på grund af helbredsmæssige forhold. Fortidspension på grund af sociale forhold kan derimod kun tilkendes danske statsborgere under bopæl i Danmark. Efter pensionstilkendelse kan denne pension dog fortsat udbetales, hvis pensionisten får bopæl i Israel.

Forskellige bestemmelser om udbetaling af dansk pension -

Konventionens art. 24, stk. 1

21. Følgende tillæg og ydelser kan kun udbetales til personer med bopæl i Israel i det omfang, det følger af lov om social pension:

- pensionstillæg
- personlige tillæg
- bistandstillæg
- plejetillæg
- invaliditetsydelse

Efter § 3, stk. 5, i lov om social pension kan pensionstillæg ikke udbetales til personer, der bor i Israel.

Kun danske statsborgere opfylder betingelserne efter § 3, stk. 2 og 3, i lov om social pension for at få udbetalt de øvrige nævnte tillæg under bopæl i Israel.

Opgørelse af beskæftigelsesperioder - Konventionens art. 23

22. Ved anvendelse af bestemmelsen om krav om 12 måneders beskæftigelse i Danmark gælder følgende regler:

- når et medlem af Arbejdsmarkedets Tillægspension har betalt medlemsbidrag i et år, skal vedkommende anses for at have tilbagelagt en beskæftigelsesperiode på 12 måneder på dansk område,
- hvis en person godtgør, at han eller hun har været beskæftiget på dansk område i en periode forud for 1. april 1964, medregnes denne periode,
- hvis en person godtgør, at han eller hun var selvstændig erhvervsdrivende på dansk område i en periode, medregnes denne periode også.

Forholdet til pensionslovens § 8 - Konventionens art. 25

23. Konventionen berører ikke bestemmelserne i § 8 i lov om social pension om ophold i udlandet, der sidestilles med bopæl i Danmark. Dette indebærer, at sådanne perioder i udlandet ikke skal medregnes for israelske statsborgere, med mindre der udtrykkelig er hjemmel hertil i konventionen.

En israelsk statsborger vil fx efter konventionen kunne optjene ret til dansk pension som somand på et dansk skib, mens fx et ophold i udlandet som led i en uddannelse ikke for en israelsk statsborger vil kunne medregnes som optjenings tid for dansk pension.

Bopælsperioder for 1. april 1957 - Konventionens art. 39, stk. 2

24. Bopælsperioder, der er tilbagelagt forud for konventionens ikrafttræden, skal tages i betragtning ved fastsættelse af pensionens størrelse. Dog skal der ikke tages hensyn til bopælsperioder i Danmark, der er tilbagelagt forud for den 1. april 1957 ved beregning af størrelsen af folke- og fortidspension, der udbetales til israelske statsborgere med bopæl i Israel.

Behandling af ansøgning om pension - Administrativ aftale art. 14 og art. 15

25. En ansøgning om pension efter et lands lovgivning anses tillige som en ansøgning om en tilsvarende ydelse efter det andet lands lovgivning. Datoen for en ansøgnings indgivelse til en dansk kommune anses derfor som ansøgningsdato i forhold til den israelske pensionsinstitution. En ansøgning skal straks videresendes til den israelske institution.

Hvis en ansøgning, erklæring eller anke mv. efter et lands lovgivning skal fremsættes inden en bestemt frist til institutionen i dette land, anses fristen for overholdt, hvis ansøgningen modtages af det andet lands institution inden fristens udløb.

En sådan erklæring eller anke skal straks oversendes til den kompetente myndighed i det andet land.

Ansøgning om israelsk pension fra en person, der bor i Danmark - Administrativ aftale art. 15, 16 og 18

26. Ansøgningen indgives til ansøgerens bopælskommune. Kommunen sender ansøgningen på en blanket (DK-IL 202 ansøgning om alderspension, DK-IL 203 ansøgning om pension til efterladte og DK-IL 204 ansøgning om invalideydelse) til forbindelsesorganet i Israel.

På blanketten anføres datoen for modtagelse af ansøgningen i kommunen. Kommunen vedlægger de lægelige akter, der foreligger i sagen, når der søges om pension af helbreds mæssige årsager.

Der skal sammen med ansøgningen desuden oplyses om de bopælsperioder, der er tilbagelagt i Danmark. Oplysning om bopælsperioder afgives på en blanket.

Hvis den israelske institution til brug for behandlingen af ansøgningen anmoder om, at ansøgeren bliver lægeundersøgt, skal kommunen sørge for, at en sådan undersøgelse bliver foretaget og lægeerklæring udfærdiget. Lægeerklæringen skal i denne situation afgives på en særlig blanket, DK-IL 213. Udgifterne til lægeundersøgelsen og erklæringen betales af den israelske institution.

Kommunen skal i øvrigt underrette den israelske institution om de afgørelser, der træffes i sagen om ret til dansk pension.

Meddelelse om afgørelsen afgives på blanket DK-IL 210.

Ansøgning om dansk pension fra en person, der bor i Israel - Administrativ aftale art. 15 og 16

27. Ansøgningen indgives til den kompetente institution i Israel, der videresender ansøgningen til Direktoratet for Social Sikring og Bistand. Direktoratet behandler ansøgningen og sender afgørelsen med klagevejledning til den israelske institution.

Ydelser efter lov om ATP - Konventionens art. 26

28. Konventionen berører ikke de særlige betingelser for medlemskab af ATP for udenlandske statsborgere.

Personer, der har kortvarig beskæftigelse i Danmark, kan således blive fritaget for betaling af ATP-bidrag, når de særlige betingelser herfor er opfyldt.

Konventionen berører heller ikke israelske statsborgeres ret til at få udbetalt ydelser fra ATP, idet der allerede efter loven er ret til at få udbetalt ydelser under bopæl i udlandet.

Ydelser ved fødsel - Konventionens afsnit III

Naturalydelser - Konventionens art. 11 - Administrativ aftale art. 6

29. En kvinde, der er forsikret i et af landene med ret til hospitalshjælp ved fødsel, har ret til tilsvarende ydelser i det andet land, hvis fødslen finder sted ved midlertidigt ophold på dette lands område. Dette gælder dog ikke, hvis hensigten med opholdet i det pågældende land er at modtage naturalydelser ved fødsel.

Under et midlertidigt ferieophold eller lignende er der derfor kun ret til fødselshjælp, hvis fødslen finder sted uden for det tidsrum, hvor den med rimelighed kunne forudses, dvs. 14 dage før forventet fødsel.

Når der gøres krav på naturalydelser ved midlertidigt ophold, skal retten til ydelser dokumenteres ved en blanket, DK-IL 100, som kan rekvireres enten af den sikrede eller af den myndighed, der yder fødselshjælpen.

Når der ikke er bopæl i Danmark, afgives attestationen af den seneste danske bopælskommune og ikke som nævnt i bilaget til administrativ aftale af arbejdsgiverkommunen.

Kontantydelse - Konventionens art. 12 - Administrativ aftale

art. 5

30. Ved afgørelse af, om der er ret til kontantydelse ved fødsel, kan der

- hvis det er nødvendigt for at opnå ret til ydelser - tages hensyn til forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter det andet lands lovgivning. Forudsætningen for anvendelse af denne bestemmelse er dog, at der allerede er tilbagelagt en forsikringsperiode på 8 uger.

Ved anvendelse af dansk lovgivning betyder bestemmelsen, at der ved afgørelse af, om beskæftigelseskravet for ret til dagpenge ved barsel er opfyldt, kan tages hensyn til beskæftigelsesperioder eller perioder, der ligestilles hermed, og som er tilbagelagt efter israelsk lovgivning.

Hvis dagpengene i et sådant tilfælde skal beregnes på grundlag af gennemsnitsindtægten i de sidste 13 uger før fraværet, skal der kun tages hensyn til den indtægt, der er erhvervet i Danmark.

Tilsvarende gælder ud fra en analogi for så vidt angår beregningen af den gennemsnitlige arbejdstid de sidste 13 uger før fraværet.

Som dokumentation for tilbagelagte forsikrings/beskæftigelsesperioder i Israel forevises en blanket, DK-IL 104, der er udstedt af institutionen for moderskabsforsikring i Israel.

I Danmark udstedes den tilsvarende blanket af den seneste bopælskommune.

Hvis en person ikke har medbragt blanketten, kan den kompetente institution anmode institutionen i det andet land om at udstede blanketten.

Familieydelse - Konventionens afsnit V

Bornefamilieydelse, ordinært og ekstra bornetilskud - Konventionens

art. 17

31. Bornetilskud efter §§ 2 og 3 i bornetilskudsloven og bornefamilie-

ydelse efter lov om en bornefamilieydelse ydes til israelske statsborgere på samme vilkår som til danske statsborgere. Ved flytning til Danmark får børn af israelske statsborgere, som efter konventionen er omfattet af dansk lovgivning, således ret til ydelser fra begyndelsen af kvartalet efter tilflytningen.

Særligt bornetilskud - Konventionens art. 18

32. Børn af israelske enker og enkemænd samt forældrelose børn af israelske statsborgere har, når de har bopæl i Danmark, ret til særligt bornetilskud efter dansk lovgivning efter samme regler, som gælder for børn af danske statsborgere. Det er en betingelse, at barnet eller en af dets forældre har haft bopæl på dansk område i mindst 6 måneder, og at den afdøde fader og/eller moder på tidspunktet for dødsfaldet havde bopæl på dansk område. Herved er der sket en nedsættelse af den gældende bopælsperiode for udenlandske statsborgere på 3 år.

Er kravet om, at den afdøde fader eller moder på tidspunktet for dødsfaldet havde bopæl i Danmark ikke opfyldt, indtræder retten til særligt bornetilskud efter 3 års bopæl her i landet efter den almindelige bestemmelse herom i bornetilskudsloven.

Bestemmelsen om udbetaling af særligt bornetilskud efter 6 måneders bopæl her i landet omfatter også de øvrige tilfælde i bornetilskudsloven, hvor særligt bornetilskud ydes.

Ophold i andet land end beskæftigelseslandet mv. - Konventionens art. 20 - Administrativ aftale art. 13

33. En person, der er beskæftiget i det ene land, men som er omfattet af det andet lands lovgivning efter bestemmelserne i konventionen, betragtes med hensyn til ret til familiedydelser, som om pågældende med sine børn har ophold i det land, hvis lovgivning gælder.

Det vil for personer, der er omfattet af dansk lovgivning, sige, at betingelsen om fuld skattepligt og hjemsted i Danmark for ret til bornefamilieydelse ikke gælder i disse tilfælde.

I tilsvarende tilfælde er der ret til bornetilskud, selv om betingelsen om hjemsted og bopæl i Danmark ikke er opfyldt.

Omvendt har personer, der er omfattet af israelsk lovgivning om social sikring, ikke ret til dansk bornefamilieydelse, selv om de opfylder betingelserne i bornefamilieydelsesloven om skattepligt og hjemsted i Danmark.

Der er i sådanne tilfælde heller ikke ret til danske bornetilskud, selv om de i øvrigt opfylder betingelserne i bornetilskudsloven.

Hvis et barn efter konventionens bestemmelser har ret til ydelser fra begge lande, fx fordi forældrene er omfattet af hver sit lands lovgivning, finder alene lovgivningen i det land, hvor barnet har bopæl eller sædvanligvis opholder sig, anvendelse.

I situationer, hvor der kan være ret til ydelser fra begge lande, skal kommunen kontakte de israelske myndigheder med henblik på at undgå, at der udbetales ydelser fra mere end et land.

Ydelser ved arbejdsskade og erhvervssygdomme - Konventionens afsnit IV

Generelle bestemmelser - Konventionens art. 13 - 15 - Administrativ aftale art. 7 - 11

34. Retten til ydelser ved arbejdsskade bestemmes efter lovgivningen i det land, hvis lovgivning den tilskadekomne var omfattet af på det tidspunkt, ulykkestilfældet fandt sted, eller det sygdomsfremkaldende arbejde blev udført.

Når skadelidte er omfattet af dansk lovgivning på skadestidspunktet, har den sikrede ret til naturalydelser ved arbejdsskaden efter sygesikringsloven/lov om sygehusvæsen. Pågældende skal desuden have bedømt sin ret til naturalydelser efter lov om forsikring mod følger af arbejdsskade.

Arbejdsskadeforsikringen yder erstatning for det økonomiske tab, som den skadelidte har, når det offentlige sundhedsvæsen ikke kan give ydelser gratis eller kræver delvis selvbetaling.

Denne mulighed for erstatning af udgifter til lægebehandling mv. kræver, at ulykken eller sygdommen anerkendes som en arbejdsskade.

Når skadelidte er omfattet af dansk lovgivning, foretages bedømmelsen af arbejdsgiverens forsikringsselskab. Hvis skadelidte ikke har været omfattet af dansk lovgivning i en situation som nævnt i konventionens art. 16, foretages bedømmelsen af Arbejdsskadestyrelsen, og eventuel erstatning betales af Arbejdsskadestyrelsen.

Akut sygdomsbehandling - Konventionens art. 16 - Administrativ aftale art. 12, stk. 1

35. Når en person har behov for akut sygdomsbehandling som følge af en arbejdsulykke på det andet lands område, skal sygdomsbehandlingen ydes af dette land.

Omkostningerne til sådan akut sygdomsbehandling betales af det land, som yder behandlingen.

Ved akut sygdomsbehandling skal det dokumenteres, at den skadelidte er dækket efter lovgivningen i det land, hvis lovgivning den pågældende er omfattet af. Denne dokumentation afgives på en blanket.

Anden sygdomsbehandling - Administrativ aftale art. 12, stk. 2

36. Hvis der i forbindelse med en arbejdsskade ved midlertidigt ophold bliver behov for andet end akut sygdomsbehandling, kan der indgås en aftale mellem institutionerne i de to lande om, at sygdomsbehandling fortsat skal gives i det land, hvor skaden indtraf. Udgifterne til sygdomsbehandlingen afholdes af det land, hvis lovgivning den skadelidte er omfattet af.

Begravelseshjælp - Konventionens art. 27 - Administrativ aftale art. 17

37. En israelsk statsborger, som dør, mens vedkommende har bopæl i Danmark, har ret til begravelseshjælp efter dansk lovgivning, hvis den afdøde var omfattet af dansk sygesikring.

Ansøgning om begravelseshjælp efter en israelsk statsborger, som dør under ophold i Israel, men som havde bopæl i Danmark og var omfattet af den danske sygesikring, indgives til afdødes bopælskommune. Hvis den afdøde ikke havde bopæl i Danmark, sendes ansøgning til Sundhedsministeriet.

OVERGANGSREGLER OG FORSKELLIGE BESTEMMELSER - KONVENTIONENS AFSNIT VII OG VIII

Overgangsbestemmelser - Konventionens art. 39

38. Konventionen giver ikke ret til at få udbetalt ydelser for perioder, der ligger forud for konventionens ikrafttræden.

Hvis en ydelse har været stillet i bero eller lignende, fordi nationalitets- eller bopælsforhold har medført, at den ikke kunne komme til udbetaling, skal en sådan ydelse fastsættes eller udbetales på ny, når den berettigede ansøger herom. Hvis det drejer sig om en ydelse, der skal udbetales uden ansøgning, skal udbetaling dog ske uden ansøgning.

Hvis ansøgning om fornyet udbetaling eller genberegning af en ydelse indgives inden for 2 år efter konventionens ikrafttræden, skal ydelsen udbetales med virkning fra ikrafttrædelsestidspunktet.

Udbetaling af ydelser - Konventionens art. 36 - Administrativ aftale

art. 20

39. Udbetaling af ydelser efter dansk lovgivning foretages i danske kroner.

Ydelserne udbetales direkte til den berettigede, med mindre andet aftales mellem landenes forbindelsesorganer.

Tilbageholdelse af ydelser - Konventionens art. 37

40. Konventionen indeholder visse bestemmelser om adgang for en institution i det ene land til at anmode om tilbageholdelse i en efterbetaling af en ydelse fra det andet land.

Når et af landene har udbetalt forskud på en ydelse, kan det beløb, der er udbetalt som forskud, således tilbageholdes i en tilsvarende ydelse, som det andet land efterbetaler for samme periode, som forskuddet vedrører.

Hvis tilbageholdelse efter disse regler ikke er tilstrækkelig til at dække kravet, kan der foretages modregning i løbende ydelser. Ved afgørelse af, om en sådan modregning kan finde sted, anvendes de regler for modregning, der gælder i det land, der skal foretage modregningen.

Hvis en israelsk institution anmoder om, at der foretages modregning for et skyldigt beløb i en løbende dansk ydelse, skal det således afgøres efter danske regler, om modregningen kan finde sted.

Administration og klageadgang

41. Administration af konventionen varetages i Danmark af kommunerne for så vidt angår de lovområder, hvor kommunerne efter de almindelige regler i dansk lovgivning skal varetage administrationen. Kommunernes afgørelser om ret til danske ydelser efter konventionen kan ankes efter de almindelige danske regler herom.

Administration af konventionen varetages af Direktoratet for Social Sikring og Bistand, når det drejer sig om pension til personer, der har bopæl i Israel.

Direktoratets afgørelser om pension kan ankes til Den Sociale Ankestyrelse.

Direktoratets afgørelser efter konventionens afsnit II kan ankes til Socialministeriet.

Direktoratet for Social Sikring og Bistand, den 25. marts 1996

Karen Sejersdal Christensen

/ Anni Banke

BLANKETTER

DK-IL 100 Dokumentation for ret til naturalydelser ved fødsel

Vejledningens pkt. 29 Blanketten anvendes, når der ydes naturalydelser ved fødsel ved midlertidigt ophold i det af landene, hvor den, der modtager ydelsen, ikke er social sikret. Blanketten udstedes i Danmark af kommunen.

DK-IL 101 Udstationeringsblanket

Vejledningens pkt. 8, 9, 13 og 15 Blanketten anvendes ved midlertidig udstationering af arbejdstagere, forlængelse af udstationering og ved aftaler om fravigelse af lovvalgsreglerne i øvrigt. I Danmark udfyldes blanketten af arbejdsgiveren og indsendes til Direktoratet for Social Sikring og Bistand til attestation.

DK-IL 104 Sammenlægning af forsikringsperioder

Vejledningens pkt. 30 Blanketten anvendes, når forsikringsperioder i det andet land skal medregnes ved afgørelse, om betingelserne for ret til kontantydelse (dagpenge) ved fødsel er opfyldt. Blanketten udstedes af kommunen.

DK-IL 202 Ansøgning om alderspension

DK-IL 203 Ansøgning om pension til efterladte

DK-IL 204 Ansøgning om invalideydelse/fortidspension

Vejledningens pkt. 26 Ansøgningsblanketterne anvendes ved ansøgning om pension fra det andet land end bopælslandet. Ved ansøgning om israelsk pension til personer, der har bopæl i Danmark, udfyldes blanketten af kommunen og sendes til den kompetente institution i Israel. Ansøgning om dansk pension fra personer, der har bopæl i Israel, sendes til Direktoratet for Social Sikring og Bistand.

DK-IL 210 Meddelelse om afgørelse

Vejledningens pkt. 26 Blanketten udfyldes af kommunen/Direktoratet for Social Sikring og Bistand, når der er truffet afgørelse i sag om dansk pension og sendes til den kompetente institution i Israel.

DK-IL 213 Lægeerklæring

Vejledningens pkt. 26 Blanketten anvendes, når der anmodes om aktuel lægeundersøgelse af en pensionsansøger.

Officielle noter

Ingen